

når puljejobbet udløber? Er det et princip, eller kan det ændres, f.eks. med indbygget ret til efterfølgende normalansættelse? Er det et princip, at unge ufaglærte, der har været på arbejdsmarkedet i op til 7 år, ved ledighed skal tvinges i uddannelse og se dagpengene blive halveret eller vekslet til SU? Er det et princip, eller kan det ændres? Kan vi finde andre måder at sikre alle unge en uddannelse på, f.eks. gennem forslag som SF's beslutningsforslag?

Endelig: Er det et princip, at overgangsydelsen skal bringes til ophør, tilmed på en måde, som af mange må opleves som lovgivning med tilbagevirkende kraft? Er dette spørgsmål til forhandling, eller er det ikke?

Jeg vil gerne understrege, at vi er enige i, at ledige skal i normalt arbejde, at de ikke skal fastholdes i dagpengesystemet, og at unge skal have en uddannelse. Vi er også enige i, at alle forslag skal finansieres. Er der under disse forudsætninger mulighed for ændringer på de nævnte områder, eller er der tale om principielle synspunkter, der ikke kan rokkes ved? For hvis regeringens politik er at skabe en centralisering af a-kasse-systemet ved forhøjelse af minimumsgrænsen, at tvangsarbejde og tvangsuddannelse er en forudsætning for at modtage den ydelse, man er forsikret for i a-kasserne, at man vil fjerne eller halvere de unges dagpenge og livsgrundlag, alene betinget af et alderskriterium, at forringe uddannelsesmuligheder og uddannelsesorlov for de ledige, at fjerne overgangsydelsen, så har vi ikke det fjerneste imod at være med til at bringe regeringen i mindretal på den politik. Hvis det er den politik, regeringen vil insistere på, så siger jeg: Velbekomme! Så er det ikke vores menu.

Addi Andersen (CD):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg afvise de af SF fremsatte forslag.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Hr. Helge Sander startede med nogle anklager om, at regeringen spiller ud. Jeg ved ikke, hvornår det er blevet odiøst, at en regering spiller ud med nogle forslag til en diskussion i Folketinget, som denne førstebehandling jo vitterlig er, og så foregår arbejdet ellers i udvalgene og ved drøftelser med de relevante ressortministre.

Jeg er nu ikke så sikker på, at når vi når målstrengen, står regeringen helt så alene, som hr. Helge Sander gav udtryk for. Sådan som jeg hørte fru Pia Christmas-Møller – nu er hun her

ikke lige i øjeblikket – mener jeg faktisk, at der var betydelig interesse for og åbenhed over for nogle af de ting, der er lagt frem.

Jeg vil også sige til hr. Helge Sander, at hvorvidt man får svar på de spørgsmål, man stiller, forudsætter, at man hører efter. Jeg prøvede faktisk før at sige, hvad det er, der er baggrunden for, at vi har interesseret os for arbejdsløshedskasserne, nemlig at vi godt vil sikre et højt serviceniveau og en professionel betjening, og at vi ved, at arbejdsløhedskasserne kun har medlemskontingenterne at basere deres virksomhed på, og at det er en virksomhed, som er i stigning, hvis arbejdsløshedskasserne, som jo er anerkendte af staten, skal leve op til de forventninger, vi har. Det er sådan set baggrunden, og spørgsmålet er, hvor stort eller hvor lille medlemstallet skal være i forhold til en drift, som er tilstrækkelig forsvarlig. Det svarede jeg faktisk på før, og nu har jeg gentaget det, og jeg gentager det ikke én gang til.

Så håber jeg meget, at hr. Helge Sander holder fast i sit eget udsagn, nemlig at vi skal sikre den frie forhandlingsret. Det er jo ikke ligefrem det, der kommer til udtryk, når vi diskuterer, hvad ydelsesniveauet skal være for de unge i uddannelse. Dér ser hr. Helge Sander og hans parti jo fuldstændig bort fra, at for de unge i et lærlingeforhold er der en forhandlet løn, og det har vi tidligere på dagen hørt bekymrede Venstre, fordi den løn for et lærlingeforhold jo ligger et sted mellem 5.000 og 8.000 kr. – det er mere for erindrings skyld og for at signalere til hr. Helge Sander, at jeg vil huske på det udsagn, som hr. Helge Sander kom med: at vi skal sikre den frie forhandlingsret. For det gør vi nemlig, når det drejer sig om skånejob. Det, der er vores mening med dette her, er jo at fastholde arbejdsmarkedets parter, som har indgået sociale kapitler og dermed forpligtet sig til at gøre arbejdsmarkedet mere rummeligt, så også de, der måske ikke kan arbejde i 37 hårde og effektive timer efter at have været på arbejdsmarkedet i 20-30 år, også kan være der. Det, vi gerne vil, er sådan set at understøtte arbejdsmarkedets parter i at leve op til deres egne aftaler.

Så jeg mener nu nok, at den, der er interesseret i at finde ud af, hvad det var, vi diskuterede i forbindelse med det forrige forslag med hensyn til, om 5 år er 5 år eller 5 år ikke er 5 år, vil kunne orientere sig om, at der er fuldstændig enighed i regeringspartierne imellem i vores forståelse af, at hvis der, når dette forslag er indfaset, bliver sikkerhed for, at der er 3 års aktivitet i